

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla dr. Tibori István ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - dr. Menyhért Attila ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti székhelyű alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2010. március hónap 1. napján kelt 5.P.20.217/2009/11. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezését részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 35.000,- (harmincötezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Köteles a felperes az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak megfizetni 90.000,- (kilencvenezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperesi alapítványt **személy-1** és felesége, valamint a ... Egyház (továbbiakban Egyház) alapította. Az alperes tulajdonába került ingatlanban szeretetotthont hoztak létre, amelynek fenntartói jogait 2004-ig az alperes, majd utóbb az Egyház gyakorolta. A felperes 2002. október 1-jétől a

szeretetotthon intézményvezetője volt, az otthonban került foglalkoztatásra házastársa és annak szülei is. Az Egyház legfőbb döntéshozó szerve, az Unióbizottság a 2006. január 31. napján meghozott XIV/346 számú határozatával felállította a ... Szeretetotthon Intézmény Felügyelő Bizottságát az otthon lakói, a felperes, illetve az alpereshez kötődő személyek között kialakult konfliktusok kivizsgálására, továbbá az intézmény működtetése során felmerült szabálytalanságok feltárására, majd 2006. április 19-én a bizottság elnevezését ... Szeretetotthon Bizottság (a továbbiakban Otthonbizottság) névre változtatta. Egyidejűleg a szeretetotthon napi működésével, személyzeti problémáival kapcsolatban az intézményvezető felé tanácsadói jogkörrel ruházta fel az Otthonbizottságot. A bizottság egyes tagjai, köztük **személy-2** elnök, továbbá **személy-3** és **személy-1** egyben az alperes kuratóriumának is tagjai voltak. **személy-2** a 2006. március 26. napján kelt, és az Unióbizottsághoz címzett levelében - az Unióbizottság XIV/346 számú határozatára hivatkozással - tájékoztatta a testületet vizsgálati tapasztalatairól, és egyben jelezte véleményét, miszerint a felperes intézményvezetői pozíciója megerősítésére törekszik, az intézmény érdekeit háttérbe szorítja, egyben „szinte politikusokat megszégyenítő feledékenységgel és hibaáthárítási reflexszel rendelkezik”. Kifogásolta továbbá a felperes hozzátartozóinak foglalkoztatását, valamint azt, hogy egyikük megfelelő végzettség nélkül, külön díjazás ellenére, csökkentett munkaidőben mentálhigiénikusi munkakört tölt be.

Személy-3, mint a kuratórium elnöke és **személy-2**, mint az Otthonbizottság elnöke az általuk 2006. október 3. napján a felperesnek írott levelükben sérelmezték, hogy a felperes az otthonban politikai összejövetelnek ad helyt, szembehelyezkedve az alperesi alapítvány politikamentességével.

Ugyanezen személyek a 2006. október 27-én az Unióbizottsághoz intézett - a kuratórium és az Otthonbizottság képviselőiként aláírt - levelükben kétségbe vonták a felperes vezetői alkalmasságát. Kiemelték, hogy a felperes döntései torzultak, vezetői túlkapásai elszaporodtak, amely hatalomvágyra, pénzhézségre vezethető vissza. A téves vezetői intézkedések közül - egyebek mellett - kiemelték, hogy a felperes jogszerűtlen felmondással eltávolította **személy-4** gazdasági ügyintézőt; anyagi függőségi viszonyba került az otthon egyik lakójával azáltal, hogy kölcsönt vett fel az otthon céljaira; indokolatlanul - a költségekkel az otthont terhelve - szociális munkás szakra iratkozott be; figyelmen kívül hagyta az alperes és az egyház politikamentességét; **személy-5** karbantartót munkaidőben a saját lakása átalakítása során foglalkoztatta; jogtalan állami normatívát igényelt; hatékonyan közrejátszott a szeretetotthon lakóinak és munkavállalóinak megosztásában, saját személyi kultusza kialakításában.

Az ... gyülekezet 2007. szeptemberétől 6 hónapos időtartamra a felperest fenytékkel sújtotta, majd a felperes munkaviszonya a 2007. november 12-én kelt megállapodással közös megegyezéssel megszűnt.

Személy-2 az Egyház internetes fórumán „Egy nagy tapasztalat” címmel 2009. június 26-án közzétette gondolatait, amelyben a felperes intézményvezetői tevékenységét, gazdálkodását törvénytelennek minősítette.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a 2006. március 26-án, október 3-án és október 27-én kelt levelekben, valamint az „Egy nagy tapasztalat” címmel 2009. június 26-án kelt interneten közzétett levélben részletezett fenti kijelentésekkel az alperes megsértette a jóhírnévhez, becsülethez, testi és lelki egészséghez fűződő személyiségi jogát, ezért a ... Egyház országos lapjában, az ...-ban, a **település-beli** és **település-2-beli** gyűlekezetben való szóbeli és írásbeli bocsánatkérésre és 1.500.000.-Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni. Hivatkozása szerint az alperes magánszemélyek segítségével igyekezett őt lejáratni, posztjáról eltávolítani. Ennek során az alperes kurátorai nyomozást folytattak utána, amelynek keretében az általuk kihallgatott emberek előtt megsértették becsületét és jóhírnevét. Állította, hogy a levelek szerzői ill. a „nyomozást” folytató személyek a jogsértő és valótlan tényállítások megfogalmazásakor az alperes nevében és képviselőjében jártak el, így magatartásukért az alperes felel.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elsődleges hivatkozása szerint a sérelmezett kijelentéseket tevő személyek nem az alapítvány képviselőjében jártak el, ezért azok tartalmáért az alapítvány nem tehető felelőssé. Az ügy érdemét illetően vitatta, hogy a kijelentések valótlanak, avagy sértőek lennének, álláspontja szerint azok jelentős része véleménynyilvánításnak minősül.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperesnek a 2006. október 27-én kelt levelében tett azon kijelentése, hogy a felperes jogszerűtlen felmondással távolította el **személy-4** gazdasági ügyintézőt, valótlan volt, s azzal a felperes jóhírnevét megsértette. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet rendelkező részét a ... Egyház Unióbizottságának bocsássa rendelkezésére és egyben a felperessel szemben fejezze ki emiatti sajnálkozását. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára 75.000.-Ft perköltség, míg az állam javára 90.000.-Ft eljárási illeték megfizetésére. Határozata indokolása szerint a kuratórium az alperesi alapítvány legfőbb szerve, amelytől elkülönülten működött az ... egyház által létrehozott Otthonbizottság, függetlenül attól, hogy ezek tagjai részben a kuratóriumi tagokkal azonos személyek. A sérelmezett kijelentések kapcsán azt vizsgálta, hogy azokat az érintett magánszemélyek az alperes képviselőjében, nevében eljárva tették-e. A 2006. március 26-án kelt levél tartalma alapján megállapította, hogy azt **személy-2** az Otthonbizottság képviselőjében írta, amelyért az alperes nem felel. Egyben az ott megfogalmazottakat véleménynek tekintette, amely a személyiségi jog megsértését nem eredményezi. A 2006. október 27-én kelt levél tartalmát érdemben vizsgálta, miután úgy vélte, hogy annak aláírói az alperes képviselőjében eljárva tettek

nyilatkozatot. Megállapítása szerint azonban a **személy-4**-ra és **személy-5**-ra vonatkozó kijelentéstől eltekintve a levélben írtak véleménynyilvánítások, amelyek sértőnek, avagy

bántónak, s ezáltal jogsértőnek nem tekinthetők. A magnófelvétellel megvalósított nyomozást, és **személy-1** tevékenységét illetően kiemelte, hogy az eljáró személyek nem az alperes képviselőjében jártak el, ezért magatartásukért az alperes felelősséggel nem tartozik. A felperessel szemben alkalmazott fenyegető megfélemlítést érdemben nem vizsgálta, miután az a gyűlekezet által kiszabott szankció volt. A 2006. október 27-én kelt levél megállapításai közül mindössze **személy-4** munkaviszonyának megszüntetésével kapcsolatos állítást tekintette olyan tényállításnak, amely valószínű, miután nevezett személy munkaviszonya rendes felmondással szűnt meg. Ez a tényállítás kifogásolható felperesi vezetői döntésre utalt, amely a felperes jóhírneve megsértésére alkalmas volt.

A **személy-2** által írt internetes levelet illetően kiemelte, hogy azt nevezett személy nem az alperes képviselőjében eljárva írta, ezért a felperes ezt érintő igényét ugyancsak megalapozatlannak találta.

A jogsértő tényállítás tekintetében az elégtételadás fórumaként azt a nyilvánosságot, nevezetesen az Unióbizottságot jelölte meg, ahol a jogsértés megvalósult, míg a további elégtételadásra vonatkozó kereseti kérelmet, valamint - a jogsértés viszonylag csekély jellegére tekintettel - a felperes nem vagyoni kárigényét alaptalannak ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak keresete szerinti megváltoztatása iránt. Fenntartotta az általa az elsőfokú eljárásban kifejtett indokait, kiemelve, hogy a sérelmes állítások megfogalmazói az alperes tisztségviselői, e tevékenységük révén jutottak a levelekben részletezett információk birtokába, így módon személyük az alperestől nem választható el, nyilatkozataikat e tisztségük keretei között tették. Fenntartotta azt az álláspontját, miszerint a keresete tárgyát képező közlések valószínű tényállítások.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Elsődlegesen változatlanul az alperesi passzív perbeli legitimáció hiányára hivatkozott, egyebekben állította, hogy a levelekben megfogalmazottak véleménynyilvánításnak tekinthetők, amelyek személyiségi jogot nem sértenek.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az ítélet tábla - a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel - az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, annak alapján helytálló döntést hozott, ezért ítélete fellebbezéssel érintett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a lentebb részletezettek szerinti - részben eltérő indokoknak megfelelően helybenhagyta.

A felperes személyiségi joga megsértése iránti igényét arra alapította, hogy az alperesi alapítvány nevében eljáró személyek az általuk írott levelekben és internetes

hozzászólásban a jóhírnévhez, becsülethez fűződő személyiségi jogát megsértették. Miután az alperes elsődlegesen azzal védekezett, hogy a sérelmezett levelek szerzői az abban megfogalmazottakat nem az alapítvány nevében, képviselőjében eljárva írták, a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a keresetében megjelölt, természetes személyektől származó közlések az alperesnek tudhatók be.

Kétségtelen, hogy a kifogásolt levelek szerzői az alperesi alapítvány kurátorai, emellett azonban tagjai a ... Egyháznak, valamint az Egyház Unióbizottsága által létrehozott Otthonbizottságnak is. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az Otthonbizottság keretében végzett tevékenységük az alperesnek vagy az alperesnek is betudható lenne. Az alperes és a ... Egyház önálló, elkülönült jogalanyok. Természetes személy tagjaik, tisztviselőik magatartása abban az esetben keletkeztet számukra jogokat és kötelezettségeket, azért annyiban kötelesek helytállni, amennyiben az adott magatartás kifejtésére a saját tevékenységük keretében kerül sor. Jelen esetben a ... Egyház Unióbizottsága által létrehozott, az alperestől független Otthonbizottság kapta azt a feladatot, hogy tárja fel a szeretetotthonban észlelt szabálytalanságokat, vizsgálja ki az ott felmerült konfliktusok okait, s vizsgálatának eredményéről számoljon be megbízójának, az Unióbizottságnak. A per tárgyát képező levelek tartalmából kitűnően azok az Otthonbizottság által a szeretetotthonban végzett vizsgálat tapasztalatait fogalmazzák meg. , **személy-2** és **személy-3** otthonbizottsági tisztségükben eljárva, annak keretei között tették a levelekben megfogalmazott kijelentéseket, e levelek egy részét az Unióbizottsághoz intézték, beszámolva a vizsgálat eredményéről. Miután az Otthonbizottság megbízását nem az alperesi alapítványtól, hanem az egyház legfőbb szervétől, az Unióbizottságtól kapta, így nem állapítható meg közvetlen kapcsolat a levélíró magánszemélyek és az alperes között. Kétségtelen, hogy **személy-3** a 2006. október 3. napján kelt levelet, mint az alperes kuratóriumának elnöke írta alá, ez azonban önmagában nem elegendő annak bizonyítására, hogy az abban foglaltakat az alperes nevében eljárva nyilatkozta. E tekintetben ugyanis nem az a meghatározó, hogy az aláíró magát milyen minőségben jelöli meg, hanem a levél tartalma ad eligazítást arra vonatkozóan, hogy az abban írtak kinek tulajdoníthatók. Ugyanezen indokokra tekintettel közömbös, miszerint a levélírók mely tisztségük ellátása során, alapítványi, avagy otthonbizottsági tagságuk révén jutottak a levelekben megfogalmazott információk birtokába. Kétségtelen ugyanis, hogy a vizsgálatot az Otthonbizottság folytatta, a leveleket annak tagjai írták, s az érintett okiratok tartalma az alperesi alapítvánnyal és annak működésével nem hozhatók összefüggésbe. Valamennyi, a felperes által sérelmezett levél a szeretetotthon működésével, vezetésével kapcsolatos megjegyzéseket, az otthonban folytatott vizsgálatokkal összefüggő megállapításokat (2006. október 27., március 26.) az otthon vezetőjéhez intézett kérdéseket tartalmaz, illetve észrevételeket fogalmaz meg (2006. október 3.), míg az interneten „Egy nagy tapasztalat” címmel közzétett írás szerzője ugyancsak az

otthonban végzett bizottsági vizsgálat alapján levont következtetéseit tette közzé. A felperes által hivatkozott magnófelvétel készítője szintén az otthonban feltételezett visszaélések kiderítése érdekében tette föl kérdéseit az otthon lakóinak, azaz az Otthonbizottság nevében eljárva gyűjtött adatokat. Mindebből az állapítható meg, hogy a levélírók nem az alperesi alapítvány képviselőjében, nevében eljárva írták azokat. Az

alperesi passzív perbeli legitimáció hiánya folytán a felperes igényét az alperessel szemben megalapozottan nem érvényesítheti, az esetleges jogsértésekért az alperes nem tartozik felelősséggel.

A felperesi fellebbezés eredménytelennek bizonyult, ezért a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése alapján köteles az alperes fellebbezési eljárási költségeinek viselésére.

A felperes pervesztességére tekintettel a Pp. 78. § (1) bekezdése, az 1990. évi XIII. törvény (Itv.) 46. §. (1) bekezdése, 62. §. (1) bekezdés f) pontja, 74. §. (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése, 15. § (1) bekezdése alapján köteles a fellebbezési eljárási illeték viselésére.

S z e g e d, 2010. június 23.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró